

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 339/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť V. Š., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., pre namietané porušenie čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 4 C 223/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. Š. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2014 doručená sťažnosť V. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Piešťany (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 4 C 223/2008. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 11. februára 2014.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ bol ako žalovaný účastníkom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 4 C 223/2008. Vo veci bol 9. septembra 2011 vyhlásený rozsudok, ktorý bol doručený vtedajšiemu právnenmu

zástupcovi sťažovateľa JUDr. J. K. Podľa sťažovateľa však uvedený rozsudok nie je možné považovať za riadne doručený, a teda ani za právoplatný a vykonateľný. Je to tak preto, lebo ho zastupoval český advokát, ktorý nespĺňal predpoklady na výkon advokácie na území Slovenskej republiky v postavení európskeho hosťujúceho advokáta, keďže nemal zvoleného slovenského spolupracujúceho advokáta, ktorému mal byť rozsudok správne doručený.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu 15. novembra 2013 požiadal okresný súd o nápravu a o obnovenie stavu pred porušením práv. Prípisom okresného súdu z 13. januára 2014 bolo oznámené, že rozsudok bol doručený zákonným spôsobom. Ani ďalšia žiadosť o nápravu z 20. januára 2014 adresovaná predsedníčke okresného súdu nebola úspešná, ako to vyplýva z jej odpovede z 23. januára 2014.

Podľa názoru sťažovateľa nesprávnym postupom okresného súdu pri doručovaní rozsudku, ako aj prípismi z 13. januára 2014 a z 23. januára 2014 došlo k porušeniu označených práv.

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 223/2008, ako aj prípismi z 13. januára 2014 a z 23. januára 2014 s tým, že sa tieto prípisy zrušujú a vec sa vracia na ďalšie konanie. Žiada ďalej zakázať okresnému súdu pokračovať v porušovaní označených práv a prikázať okresnému súdu obnoviť stav pred porušením týchto práv. Napokon sa domáha náhrady trov právneho zastúpenia advokátom vo výške 284,08 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého dosiaľ nedošlo k platnému doručeniu rozsudku okresného súdu č. k. 4 C 223/2008-151 z 9. septembra 2011, keďže doručenie jeho českému advokátovi nebolo v súlade so zákonom. To zároveň podľa sťažovateľa znamená, že tento rozsudok dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa názoru ústavného súdu za uvedeného stavu nič nebráni sťažovateľovi, aby podal proti rozsudku odvolanie a v ňom patrične zdôvodnil, že odvolanie je včas podané. Sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukázal), že účinnému vyčerpaniu opravného

prostriedku bránil dôvod hodný osobitného zreteľa. Preto ani neprichádza do úvahy zo strany ústavného súdu postup podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pokiaľ teda sťažovateľ v okolnostiach danej veci nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práv poskytuje, jeho sťažnosť bolo treba považovať za neprípustnú.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že o prípadnom odvolaní bude musieť rozhodnúť príslušný krajský súd. Keby ani tento sťažovateľovi nevyhovelo, bude daná možnosť podať proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť by sa opierala o ustanovenie § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.

Všetky uvedené možnosti, ktoré má sťažovateľ ešte stále k dispozícii v rámci všeobecných súdov, inak vylučujú aj právomoc ústavného súdu. Iba po vyčerpaní týchto možností by prichádzala táto právomoc ústavného súdu do úvahy.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2014